

Neix una nova organització de l'esquerra independentista

Considera la CUP com un espai de treball per "enquadrar la lluita" dels sectors populars

Amb els seus orígens en el manifest 'Nous temps, noves eines. Per la independència, pel socialisme, pels Països Catalans: ni un pas enrere', publicat fa unes setmanes, es constitueix una nova organització de l'esquerra independentista, situada en el que seria l'àmbit històric del Moviment de Defensa de la Terra, ampliada i reforçada amb aportacions de diversos col·lectius. L'acte formal se celebra aquest diumenge, dia 30, al Centre Cívic de la Sedeta, de Barcelona.

El passat 18 d'octubre, diferents activistes i membres d'organitzacions polítiques van fer una crida a la creació d'un 'nou espai de confluència estratègica' davant 'la urgència d'una bona imbricació de les lluites socials en el procés independentista' que, finalment, s'ha consolidat en la creació d'aquesta nova organització -de la qual no n'han anunciat el nom- que vol ser un 'pol d'esquerres ben articulat dins l'independentisme que sigui capaç de generar i construir una alternativa política i econòmica als Països Catalans'.

El manifest es definia a favor de "treballar per desenvolupar la proposta política de la Unitat Popular (que té en la CUP la seva expressió més consolidada) perquè serveixi per a enquadrar amplis sectors en lluita arreu dels Països Catalans, de les classes populars catalanes, en una orientació clara d'alliberament nacional, de classe i de gènere".

.....

MANIFEST

Nous temps, noves eines

El moviment independentista contemporani va néixer com un moviment polític popular tot just quan es tancava la Transició i es veien les limitacions del nou règim fruit de la pervivència d'elements estructurals del franquisme i de les renúncies de l'oposició. Davant d'això, es va engregar una estratègia de resistència i d'acumulació de forces que, després d'un període prolongat d'anys de lluita, va aconseguir fer emergir la crítica a l'Estat i contraposar-hi l'alternativa independentista.

Avui ens trobem davant un col·lapse que pot ser definitiu de l'Estat postfranquista, accentuat pel marc de fons de la crisi capitalista. Aquesta situació, unida a la tasca persistent de l'independentisme, situa Catalunya més a prop que mai de la ruptura amb l'estat espanyol, mentre que al País Valencià i a les Illes s'albira la possibilitat real de trencar l'hegemonia que el PP ha tingut fins ara en les principals institucions i s'expandeix, cada dia més, l'exigència del Dret a Decidir. S'obre així una nova possibilitat d'acció política fructífera arreu dels Països Catalans que, tot i la diversitat, coincideixen en la necessitat d'un procés d'alliberament nacional, de transformació social i de revitalització democràtica tot avançant cap a la superació del marc polític actual.

Tanmateix, els elements per a una regeneració de l'Estat espanyol també hi són encara, com la renovació de la monarquia, l'adaptabilitat de les elits, i fins i tot, determinats moviments dins l'esquerra alternativa (que, malgrat el potencial rupturista, podrien acabar fent el paper de substitució del PSOE i esdevenir propagadors d'una simple reforma d'Espanya dins el mateix sistema de dominació actual). Davant aquest repte, partim de la convicció que en el context polític actual l'única possibilitat efectiva de sortida política que pot donar pas, a curt i a mitjà termini, a un avanç cap al socialisme al nostre país és el procés de destitució del poder espanyol i la construcció d'una República catalana independent.

Des del punt de vista dels interessos de les classes populars dels Països Catalans, cal donar una sortida a l'actual crisi, en un sentit favorable als nostres interessos i necessitats cada dia més urgents. I això requereix que l'independentisme d'esquerres jugui el seu paper històric. Ara més que mai, des de l'espai d'Unitat Popular que s'està construint, s'ha de fer un esforç important per a situar les expressions de protesta popular en l'estratègia independentista, de manera que les posicions d'esquerra esdevinguin hegemòniques dins l'independentisme d'acord amb els interessos de la majoria.

En aquest camí, el 9 de novembre vinent serà una primera fita, al Principat. Si no garantim el referèndum, el procés independentista i de transformació social, difícilment es podrà engegar, i es farà més difícil avançar cap una República realment independent, tot desplegant un procés constituent democràtic i popular, que posi les bases d'un nou model social, econòmic i polític.

A la resta dels Països Catalans, caldrà treballar perquè amb l'avanç del dret a decidir es conquereixin espais de decisió política, en un context d'agressions socials i nacionals que també crea condicions extraordinàries per a l'augment de la consciència i l'organització populars. Volem que amb la independència d'una part del territori s'estableixi clarament que la nostra aspiració és una República de caràcter federatiu, en la qual podran convergir el conjunt dels Països Catalans en la mesura que aniran desenvolupant el procés independentista ja engegat.

Finalment, convé també treballar per a convertir aquests moviments democràtics de ruptura i d'expansió de la democràcia en els primers passos cap al socialisme. Si no volem viure en un món de creixents desigualtats i de constant pèrdua de drets, el repte de la humanitat és la construcció d'una alternativa social i política de caire socialista. Un socialisme, és clar, que integri les aportacions de la lluita i les reivindicacions feministes, ecologistes i de tots els col·lectius que malden per alliberar-se. Això vol dir que aquesta lluita pel socialisme ens obliga, com a poble, a desplegar les aliances estratègiques més adequades a nivell internacional.

Per tot plegat, els i les sotasignants, implicats en la lluita per la independència i en defensa dels interessos populars, pensem:

- Que cal treballar per desenvolupar la proposta política de la Unitat Popular (que té en la **CUP** la seva expressió més consolidada) perquè serveixi per a enquadrar amplis sectors en lluita arreu dels Països Catalans, de les classes populars catalanes, en una orientació clara d'alliberament nacional, de classe i de gènere. L'objectiu ha de ser la construcció del referent de masses del nostre projecte polític. Ens cal un mitjà orgànic poderós d'articulació i de difusió, en el qual es puguin identificar amplis sectors populars.
- Que l'independentisme d'esquerres s'ha de situar de manera decidida al costat del moviment popular independentista, superant recels, mancances i ha de treballar activament perquè aquest moviment sigui la garantia del Referèndum del 9N, de la proclamació de la República Independent i del desplegament d'un procés constituent democràtic i popular.
- Que l'independentisme d'esquerres s'ha de situar clarament al costat dels moviments que impulsen el dret a decidir, l'empoderament popular i l'aprofundiment democràtic.

- Que l'independentisme d'esquerres és la millor eina per a situar els moviments socials i populars en l'estratègia de ruptura i que no pot defugir aquesta tasca tan necessària. perquè el nou estat incorpori les reivindicacions pròpies dels moviments emancipatoris, i aquests han d'aprofitar una conjuntura com l'actual d'agitació i avanços polítics. Per això és urgent una bona imbricació de les lluites socials en el procés independentista.

- Que, consegüentment, cal un pol d'esquerres ben articulats dins l'independentisme. I que, anant més enllà, aquest pol sigui l'embrió al nostre país d'una alternativa socialista al capitalisme.

- Que la urgència del moment requereix una agrupació de forces dels sectors independentistes i d'esquerres que comparteixen aquestes prioritats tàctiques i estratègiques.

Països Catalans, 30 de setembre de 2014

NI UN PAS ENRERE - PER LA INDEPENDÈNCIA, PEL SOCIALISME, PELS PAÏSOS CATALANS - NI UN PAS ENRERE